

Fohász

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXIII. évfolyam, 16. szám, 2019. április 18.

(...)

Ahogy a házigazdák vegán töltött káposztájából enni kezdek, megcsap a hónaljam sült hústra emlékeztető szaga. Fáradt melankóliával veszem tudomásul, nem ez az első alkalom, hogy váratlanul meg kell birkóznom egy szaggal, ami az enyém, és amit még soha korábban nem éreztem magamon. Attól már nem félek, hogy a többiek megérik, és megítélnék vagy megsajnálják miatta. Hogy például az Anna azt mondja a Gyurkának, hogy ez a szegény Györgyi, olyan bűdös mostanában, engem már elvitt a lift, de ők még egy aggódó pillantás erejéig ott állnak az ajtókeretben. Különben a szagot valószínűleg csak képzelem. Ha mégsem, akkor ez is egyike azoknak a kellemetlen, sunyi változásoknak, amik együtt járnak az öregedéssel. Kicsi az esélye ugyan, de az is lehet, hogy beteg vagyok, kezdődő Parkinson-kór, annak is van szaga, amint azt a napokban megtudtam egy cikkből, amit soha nem terveztem elolvasni.